

Sbírka zákonů

Československé socialistické republiky

Cástka 33

Vydána dne 28. července 1961

Cena 60 haléřů

O B S A H :

74. **Vyhlaška ministerstva dopravy a spojů o pronájmu a používání silničních vozidel pro motorovou dopravu**
 75. **Vyhlaška ministerstva vnitra, jíž se mění vyhláška č. 8/1958 Ú. l., kterou se vydávají podrobnější předpisy o hlášení pobytu občanů Československé socialistické republiky**

74

VYHLÁŠKA

ministerstva dopravy a spojů

ze dne 11. července 1961

o pronájmu a používání silničních vozidel pro motorovou dopravu

Ministerstvo dopravy a spojů v dohodě se zúčastněnými úřady a orgány a s Ústřední radou odbořů vyhlašuje podle § 10 odst. 2 vládního nařízení č. 80/1959 Sb., o působnosti v oboru plánování, tvorby a kontroly cen, a podle § 8 odst. 1 zákona č. 57/1950 Sb., o úpravě podnikání v silniční dopravě:

Cást první

Všeobecná ustanovení

§ 1

Rozsah platnosti

(¹) Tato vyhláška upravuje podmínky a náhrady vztahující se

- a) na pronájem silničních vozidel pro motorovou dopravu, tj. motorových vozidel, jejich přívěsů a návěsů (dále jen „vozidla“), socialistických organizací (dále jen „organizace“) a vozidel soukromých osob mezi organizacemi nebo osobami,
- b) na používání vlastních vozidel určených k ne-hromadné přepravě osob (dále jen „vlastní osobní vozidla“) zaměstnanci nebo jinými osobami při pracovních cestách a vnějším řízení (dále jen „vnější výkony“),
- c) na používání osobních vozidel organizací nebo osob k výkoumům pro cizí potřebu, které nejsou oborem jejich podnikání.

*.) Směrnice ministerstva financí pro financování některých nákladů, čj. 117/35 000/60, z 15. 7. 1960, otištěná ve Věstníku ministerstva financí č. 13—14/1960.

[²] Podle této vyhlášky se počítají i náhrady za užívání vozidel mezi rozpočtovými organizacemi. Toto užívání se posuzuje jako pronájení.

[³] Tato vyhláška se nevztahuje na používání vozidel organizace pro potřeby vlastních jednotek Lidových milic. V těchto případech platí zvláštní předpisy.*)

Cást druhá

Pronájem vozidel

§ 2

Podmínky pronájmu

(¹) Organizace, jejichž oborem podnikání je přeprava nebo jiné výkony vozidly pro cizí potřebu (dále jen „dopravní podnik“), mohou pronajímat

- a) k výkonům pro cizí potřebu

1. vozidla určená k provádění výkonů, které jsou jejich oborem podnikání, jen dopravním podnikům se stejným oborem podnikání,

2. jiná vozidla, tj. taková, která nejsou určena k provádění výkonů, jež jsou jejich oborem podnikání, jen tém dopravním podnikům, jinž tato vozidla slouží k provádění výkonů, které jsou jejich oborem podnikání,

- b) k výkonům pro vlastní potřebu

1. vozidla uvedená v písmenu a) č. 1 jen dopravním podnikům se stejným oborem podnikání,

2. vozidla uvedená v písmenu a) č. 2 všem organizacím bez omezení.

(¹) Organizace, jejichž oborem podnikání není přeprava nebo jiné výkony vozidly pro cizí potřebu (dále jen „nedopravní organizace“), mohou pronajímat vozidla

- a) k výkonům pro cizí potřebu jen těm dopravním podnikům, jinž tato vozidla slouží k provádění výkonů, které jsou jejich oborem podnikání,
- b) k výkonům pro vlastní potřebu všem organizacím bez omezení.

(²) Všechny organizace mohou

- a) pronajímat organizacím, které provádějí podle platných předpisů výcvik řidičů, vozidla potřebná pro tento výcvik,
- b) pronajímat nebo najímat vozidla, bylo-li jim to uloženo příslušným orgánem v obecném zájmu.

(³) Organizace nesmějí pronajímat vozidla soukromým osobám.

(⁴) Najímat vozidla mohou

- a) k výkonům pro cizí potřebu jen dopravní podniky, a to jen taková vozidla, která slouží k plnění úkolů, jež jsou jejich oborem podnikání,
- b) k výkonům pro vlastní potřebu všechny organizace navázajem v rozsahu, ve kterém jsou oprávněny vozidla pronajímat,
- c) k výcviku řidičů organizace, které tento výcvik podle platných předpisů provádějí,
- d) organizace od soukromých osob, jen vysloví-li s tím souhlas okresní národní výbor po zjištění, že organizace nemůže úkoly včas zajistit ani vlastními vozidly, ani že je nemůže zajistit oprávněný dopravní podnik a že je nelze zajistit ani vozidly najatými od jiné organizace,
- e) soukromé osoby od soukromých osob.

(⁵) Doba trvání téhož pronájmu vozidel státních socialistických organizací nesmí být delší než jeden rok.*). Nedošlo-li mezi navazujícími pronájmy téhož vozidla k delšímu přerušení než jeden měsíc, považuje se navazující pronájem za pokračování pronájmu předcházejícího, a to i když byla pro navazující pronájem sjednána nová dohoda. Doba, po kterou nemohl nájemce používat najatého vozidla pro provádění střední nebo generální opravy vozidla, se do celkové doby pronájmu nezapočítává.

(⁶) Soukromé osoby vozidla pronajímat navázajem bez omezení a organizacím jen na zvláštní povolení [odstavec 5 písm. d)], popřípadě bylo-li jim to uloženo příslušným orgánem v obecném zájmu.

*) Výjimka z ustanovení článku 18 odst. 1 vyhlášky č. 205/1958 U. l., kterou se provádí vládní nařízení o správě národního majetku, ve znění vyhlášky č. 133/1960 Sb. povolena ministerstvem financí podle článku 45 odst. 3 téže vyhlášky

**) Vyhláška č. 114/1958 U. l.

(*) Za výkony pro cizí potřebu v rámci této vyhlášky se považují ty případy, kdy organizace (osoba); která výkony provede, je povinna organizací (osobou), pro niž se výkony provádějí, počítat za ně náhradu.

S 3

Sjednání pronájmu

(¹) Pronájem vozidel mezi pronajímatelem a nájemcem, je-li jednou ze smluvních stran organizace, sjednává se písemnou dohodou, jejíž pravopis si ponechá pronajímatele.

(²) Dohoda o pronájmu obsahuje

- a) označení (adresu) pronajímatele a nájemce,
- b) údaje o vozidle nutné pro stanovení nájemného a vedlejších náhrad při pronájmu, zejména počet základních kilometrů (§ 5 odst. 2) ujetých od zařazení vozidla do provozu, popřípadě ujetých od poslední střední nebo generální opravy, s uvedením, o kolikátou opravu šlo, a údaje o technickém stavu vozidla,
- c) odůvodnění pronájmu, předpokládanou dobu jeho trvání a ustanovení o výpovědi,
- d) úmluvu o opatřeních pro provedení střední nebo generální opravy vozidla, přijde-li v úvahu v době pronájmu, a úmluvu o tom, kdo a které práce plánované údržby**) v době pronájmu zajistí,
- e) výši sazby nájemného (§ 6) a vedlejších náhrad (§ 7 odst. 1 písm. a)] a úmluvu o způsobu placení nájemného a vedlejších náhrad,
- f) jiná ujednání (např. o omezení rozsahu používání vozidla, o opatřeních pro kontrolu výkonů v době pronájmu, o pojistění).

S 4

Případy, které se nepovažují za pronájem

(¹) Za pronájem podle této vyhlášky se nepovažuje

- a) poskytne-li organizace nedopravní organizaci ve všech případech a dopravní podnik k výkonům pro vlastní potřebu vozidlo včetně řidiče, popřípadě dodá-li pro prováděný výkon i pohonné látky, s výjimkou případů, kdy organizace dodá vozidlo i s pohonnými látkami při pronájmu vozidel k výcviku řidičů;
- b) provede-li přechodný držitel (nájemce) vozidlem výkony pro cizí potřebu, které nejsou jeho oborem podnikání, jestliže mu nebyly uloženy podle předpisů o řízení silniční nákladní dopravy, popřípadě podle jiných předpisů;
- c) nebyla-li o pronájmu, kdy jednou ze smluvních stran je organizace, sjednána písemná dohoda;

d) používání vozidla státní socialistické organizace jinou organizaci nad nejvýše přípustnou dobu pronájmu (§ 2 odst. 6).

(²) Případy podle odstavce 1 se pro stanovení náhrad posuzují tak, jako by vlastník vozidla provedl sám vozidlem pro přechodného držitele výkonu; je proto povinen počítat za ně náhradu podle cenových předpisů vztahujících se na provádění odpovídajících výkonů pro cizí potřebu. Nedodal-li v takových případech vlastník vozidla na vlastní náklad řidiče, popřípadě pohonné látky a mazadla a pod., je přechodný držitel oprávněn odpovídající náklady fakturovat vlastníku vozidla podle pětinných cenových a mzdových předpisů.

(³) Ustanovení a sazby této části neplatí pro půjčování (pronájem) vozidel, prováděné organizacemi jako obor jejich podnikání:

§ 5

Druhy náhrad při pronájmu a jednotky výkonu

(¹) Celková náhrada za pronájem se skládá

- a) z nájemného, popřípadě z náhrady za užívání — dále jen „nájemné“ — § 6,
- b) z vedlejších náhrad (§ 7).

(²) Náhrada za pronájem se počítá za výkony vyjádřené počtem kilometrů ujetých v příznivých provozních poměrech, tj. základních kilometrů.

(³) Nevykáže-li nájemce jízdní výkony vozidla v základních kilometrech podle zvláštních předpisů,^{*)} považuje se za základní kilometry

- a) je-li pronajímatelem organizace, počet skutečně ujetých kilometrů, zvýšený u vozidel sloužících přepravě osob o 15 % a u ostatních vozidel o 25 %,
- b) v ostatních případech počet skutečně ujetých kilometrů zvýšený o 10 %.

(⁴) V případech, kdy počet skutečně ujetých kilometrů nelze spolehlivě zjistit, popřípadě kdy je takové zjištění značně obtížné (výkony traktorů apod.) nebo kdy výkon vozidla nezáleží v jízdě, avšak je při něm v činnosti jeho motorické zařízení, s výjimkou použití sklápečky nebo zvedací plošiny, již je vozidlo vybaveno, považuje se každá minuta takového výkonu za 0,2 základního kilometru.

(⁵) Podkladem pro stanovení výše nájemného a vedlejších náhrad jsou normy nákladů na jednotlivé složky nájemného a normy vedlejších náhrad, stanovené zvláštními předpisy.^{*)} Nejsou-li normy stanoveny nebo nevztahuje-li se na pronajímatele příslušné předpisy, jsou podkladem skutečné náklady, popřípadě náklady odpovídající odstavci 6.

(⁶) U vozidel, pro která nejsou normy nákladů stanoveny nebo u nichž lze skutečné náklady zjistit teprve po delším časovém odstupu (později než do jednoho měsíce), vychází se z norem nákladů, popřípadě ze skutečných nákladů jiného vozidla, které se takovému vozidlu nejvíce přibližuje pořizovací cenou, udržovacími náklady, určením, dovoleným zatížením, počtem náprav, zvláštním zařízením, obsahem válců apod. V případech pochybnosti rozhoduje okresní národní výbor.

§ 6

Nájemné

(¹) Nájemné za základní kilometr činí

- a) je-li pronajímatelem soukromá osoba, jíž byl pronájem vozidla uložen v obecném zájmu, nebo organizace [s výjimkou užívání vozidel mezi rozpočtovými organizacemi podle písmene a)] částku, která se skládá
 - 1. z normy odpisu vozidla, tj. z odpisu pořizovací hodnoty vozidla a podílu na generální opravy připadajícího na základní kilometr,
 - 2. z normy nákladů na střední opravy vozidla připadající v průměru na základní kilometr,**]
 - 3. z normy nákladů na pojízděné pryžové obruče připadající na základní kilometr, nedodal-li nájemce pryžové obruče vlastní,
 - b) je-li pronajímatelem soukromá osoba mimo případ uvedený v písmenu a), nejvýše částku, která se skládá
 - 1. z podílu normy odpisu vozidla určeného na generální opravy, který připadá na základní kilometr,
 - 2. z normy nákladů na pojízděné pryžové obruče, připadající na základní kilometr, nedodal-li nájemce pryžové obruče vlastní,
 - c) jde-li o užívání vozidel mezi rozpočtovými organizacemi, jestliže některá z nich není právnickou osobou, částku, která se skládá
 - 1. z podílu normy odpisu vozidla určeného na generální opravy, který připadá na základní kilometr,
 - 2. z norem nákladů uvedených v písmenu a) č. 2 a 3.
- (²) Nájemné podle odstavce 1 se počítá, je-li pronajímatelem
- a) soukromá osoba bez zřetele k době trvání pronájmu,

^{*)} Vyhláška č. 144/1958 O. I.

^{**) Průměrná norma se rovná normě nákladů na plánovaný počet středních oprav dělené počtem základních kilometrů podnikové upotřebitelnosti.}

b) organizace,

1. jde-li o pronájem vozidel k výcviku řidičů prováděnému podle platných předpisů, bez zřetele k době trvání pronájmu,

2. v ostatních případech, trvá-li pronájem více než šest po sobě bezprostředně následujících dnů.

(³) Je-li pronajímatelem organizace a trvá-li doba pronájmu nejvýše šest po sobě bezprostředně následujících dnů, počítá se nájemné zvýšené

a) o 100 %, trvá-li doba pronájmu nejvýše dva dny,

b) o 50 %, trvá-li doba pronájmu tři až čtyři dny,

c) o 25 %, trvá-li doba pronájmu pět dnů,

d) o 10 %, trvá-li doba pronájmu šest dnů.

(⁴) Odstavec 3 se nevztahuje na užívání vozidel mezi rozpočtovní organizacemi, jestliže některá z nich není právnickou osobou.

§ 7

Vedlejší náhrady při pronájmu

(¹) Vedle nájemného má pronajímatel nárok na úhradu

a) nákladů na běžné opravy vozidla a nákladů na údržbu jím na vlastní náklad prováděnou v rámci plánované údržby, připadajících na výkony provedené vozidlem v době pronájmu, a to ve výši odpovídající normám těchto nákladů, stanoveným zvláštními předpisy,*) provede-li některé dílčí práce nájemce na vlastní náklad, postupuje se podle odstavce 2;

b) nákladů na běžné opravy poruch nebo škod na vozidle, které vzniknou vinou nájemce neodborným zacházením, havárií, neodvratitelnou náhodou, a to na takovou část těchto nákladů, kterou pronajímatel uhrazuje sám;

c) rozdílu mezi skutečnými náklady na střední nebo generální opravy vozidla a normami těchto nákladů, musí-li být na vozidle provedena střední nebo generální oprava pro odstranění škod nebo poruch z příčin uvedených v písmenu b), vznikne-li tento rozdíl k tiži pronajímatele.

(²) Náhrady podle odstavce 1. písm. a) se počítají za počet základních kilometrů, který je podkladem výpočtu nájemného. Provede-li nájemce na vlastní náklad běžné opravy vozidla, pokud k nim nedošlo z důvodu uvedených v odstavci 1 písm. b), nebo některé dílčí práce plánované údržby, má vůči pronajímateli nárok na náhradu nákladů s tím spojených, a to ve výši odpovídající příslušným dílčím normám nákladů. Nejsou-li dílčí normy nákladů stanoveny, má nájemce nárok na náhradu skutečných

prokazatelných nákladů. Pronajímatel a nájemce se mohou dohodnout, že za ošetřování vozidla v rámci plánované údržby se náhrady podle odstavce 1 písm. a) sníží přiměřeně rozsahu prací nájemcem prováděných, nejvýše však o 30 %.

(³) Je-li pronajímatelem soukromá osoba, která neprokáže, že si běžné opravy a údržbu vozidla v rámci plánované údržby dává provádět dodavatelům způsobem, je povinna náhrady podle odstavce 1 písm. a), které ji podle odstavce 2 náležejí, snížit o 10 %.

Cást třetí

Používání vlastních osobních vozidel při vnějších výkonech

§ 8

Všeobecná ustanovení

(¹) Ustanovení této části se vztahuje, není-li stanoveno něco jiného (odstavec 8), na používání vlastních osobních vozidel zaměstnanci, popřípadě jinými osobami (dále jen „pracovníci“) při vnějších výkonech.

(²) Vlastním osobním vozidlem se rozumí vozidlo, jehož je pracovník oprávněn používat pro vlastní potřebu.

(³) Za použití vlastního osobního vozidla k vnějším výkonům přísluší pracovníkovi náhrada podle ustanovení § 9, avšak jen udělil-li zaměstnavatel (činitel), který dal k vnějším výkonům příkaz, před nastoupením cesty k použití vlastního osobního vozidla písemný souhlas.

(⁴) Souhlas podle odstavce 3 může udělit vedoucí organizace nebo jím zmocněný zástupce pouze pro jednotlivé cesty v případech, kdy použití osobního vozidla je nezbytné pro povahu obstarávaných úkolů, avšak jen tehdy, podepsává-li pracovník prohlášení (revers), že nebude vůči zaměstnavateli uplatňovat náhradu škod vzniklých při vnějších výkonech na vozidle nebo vozidlem způsobených. Další podmínkou pro udělení souhlasu je, že do obce místa jednání není spojení veřejným hromadným dopravním prostředkem nebo že se zřetelem k lhůtě a rozsahu úkolů a možnostem spojení je hospodárnější použití osobního vozidla než veřejného hromadného dopravního prostředku. V uvedených případech lze udělit souhlas k použití:

a) především vlastního motorového kola nebo motocyklu o obsahu válců do 100 ccm (dále jen „motorové kolo“),

b) jiného vlastního motocyklu, skútru nebo tříkolky, není-li k dispozici vlastní motorové kolo,

c) vlastního osobního automobilu, avšak jen tehdy, není-li k dispozici ani vozidlo uvedené v písmenech a) nebo b), ani služební (podnikové) osobní vozidlo.

^{*}) Vyhláška č. 141/1958 O. L., příloha 1, část VI.

(5) Vedoucí organizace nebo jím zmocněný zástupce může určit, ve kterých případech může pracovník použít při vnějších výkonech motorového kola bez jeho předchozího písemného souhlasu podle odstavce 3.

(6) Souhlas k použití vlastního osobního vozidla k vnějším výkonům nemůže být dán pracovníkovi, který při vnějších výkonech má vykonávat jen funkci řidiče a nepří při cestě vlastní úkoly plynoucí z funkce, kterou ho organizace pověřila.

(7) O výkonu vlastního osobního vozidla při vnějších výkonech je pracovník povinen vést záznam podle ustanovení platných pro vozidla organizací. Příslušné tiskopisy je povinna dodat pracovníkovi ta organizace, pro níž se vnější výkony konají.

(8) Ministerstvo dopravy a spojů může v dohodě se Státní plánovací komisí a s ministerstvy financí, zdravotnictví a zemědělství, lesního a vodního hospodářství stanovit pro používání vlastních osobních vozidel pracovníků při plnění úkolů zdravotní a veterinární služby úpravu odchylnou od této vyhlášky.

§ 9

Jednotky výkonů, sazby náhrad a uplatnění nároku na náhrady

(1) Náhrada za použití vlastního osobního vozidla při vnějších výkonech je stanovena v oddíle 1 přílohy sazbou za 1 kilometr, odpovídající jízdě v průměrných skutečných provozních poměrech a odstupňovanou podle druhu vozidla a jejich obsahu válců. Náhrada se počítá za celkovou vzdálenost ujetou při vnějších výkonech nejkratší cestou hospodáře sjízdnou pro použité vozidlo.

(2) Započatý kilometr celkové vzdálenosti při týchž vnějších výkonech se zaokrouhuje na celý kilometr.

(3) Kromě náhrady podle odstavce 1 lze za použití vlastního osobního vozidla při vnějších výkonech počítat jen skutečně nutné a prokazatelné výdaje (např. za úschovu vozidla mimo jeho pravidelné stanoviště).

(4) Pohonné látky a mazadla je pracovník povinen obstarat sám na vlastní náklad. Dodá-li je však ve zcela výjimečných a odůvodněných případech na vlastní náklad organizace, snižuje se náhrada podle odstavce 1 o skutečnou cenu dodaných pohonného látek, popřípadě mazadel.

(5) Nárok na náhradu za použití vlastního osobního vozidla při vnějších výkonech uplatní pracovník současně s nárokem na náhrady cestovních výdajů podle ustanovení předpisů o náhradách cestovních, stěhovacích a jiných výdajů. Náhradu za použití vlastního osobního vozidla při vnějších vý-

konech lze přiznat jen, byl-li uplatněný nárok do ložen záznamem o výkonech podle § 8 odst. 7, a nejde-li o případy podle § 8 odst. 5, také písemným souhlasem zaměstnavatele.

Část čtvrtá

Používání osobních vozidel pro cizí potřebu

§ 10

Všeobecná ustanovení

(1) Ustanovení a sazby této části platí pro výkony provedené osobními vozidly pro cizí potřebu organizacemi nebo osobami, u nichž tato činnost není jejich oborem podnikání.

(2) Za výkony provedené osobními vozidly pro cizí potřebu podle odstavce 1 má vlastník vozidla nárok na náhradu podle § 11, přičemž se použití osobního vozidla pro cizí potřebu posuzuje podle toho, jde-li o výkony, které vlastník vozidla provede

a) v rámci výkonů pro vlastní potřebu (dále jen „příležitostné použití“),

b) výlučně pro potřebu žadatele.

(3) Pro používání osobních vozidel k nehromadné přepravě osob provozované organizacemi, popřípadě osobami jako obor jejich podnikání platí sazby stanovené pro organizace, jejichž oborem podnikání je uvedená činnost.*)

§ 11

Náhrady za používání osobních vozidel k výkonům pro cizí potřebu

(1) Náhrady za používání osobních vozidel k výkonům pro cizí potřebu jsou stanoveny v oddíle 2 přílohy. Jsou odstupňovány podle druhu osobního vozidla, jde-li o příležitostné použití a podle druhu osobního vozidla a obsahu jeho válců a podle toho, je-li vlastníkem osobního vozidla organizace nebo soukromá osoba, jde-li o výkony výlučně pro potřebu žadatele.

(2) Za příležitostné použití příslušné vlastníku vozidla nejvýše náhrada stanovená v položce 21 přílohy za skutečný počet kilometrů ujetých pro cizí potřebu, a to bez zřetele k tomu, kdo je vlastníkem vozidla. Náhrada však přísluší jen tehdy a jen ve výši, jak bylo mezi vlastníkem vozidla (jeho zástupcem) a příležitostným použivatelem před nástupem cesty dohodnuto.

(3) Za výkony provedené výlučně pro potřebu žadatele přísluší vlastníku vozidla náhrada stanovená v položce 22 přílohy jednak za skutečný počet

* Genik za dopravní službu MH 107 Správy pro rozvoj místního hospodářství a Českého svazu výrobních družstev, oddíl A, vydáný Tiskovou a ediční a propagační službou místního hospodářství, Praha 1, Hybernská 10, jako svazek II/328 Knižnice místního hospodářství.

kilometrů ujetých v zájmu nebo ve prospěch žadatele, jednak za skutečnou dobu použití vozidla v zájmu nebo ve prospěch žadatele (včetně doby jízdy) a za případné prokázané nutné výdaje (např. za úschovu vozidla mimo jeho pravidelné stanoviště). Pro výpočet náhrady se do doby použití vozidla nezapočítává doba odpočinku řidiče, za niž nemá podle mzdových předpisů nárok na mzdu.

(⁴) Bylo-li soukromé osobě v obecném zájmu uloženo, aby vlastním vozidlem provedla výkon výlučně pro potřebu žadatele, přísluší jí za takový výkon

- a) za každý kilometr při výkonu ujetý náhrada podle sazby stanovené v položce 22 přílohy pro organizace,
- b) za dobu výkonu (včetně doby jízdy) náhrada podle sazby stanovených v položce 22 přílohy pro soukromé osoby,
- c) náhrada případných prokazatelných nutných výdajů (např. za úschovu vozidla mimo jeho pravidelné stanoviště).

(⁵) Náhrady podle odstavce 2 platné pro organizace a všechny náhrady podle této části platné pro soukromé osoby jsou nejvyšší. Za nedodržení cen v této části stanovených se nepovažuje, jestliže místo náhrady, která se považuje za nejvyšší, bude požadována náhrada nižší, popřípadě jestliže se od požadování náhrady upustí.

(⁶) Na náhradu zaplacenou v hotovosti je vlastník vozidla (jeho zástupce) povinen vydat potvrzení.

(⁷) Zjistí-li se, že provedení výkonů výlučně pro potřebu žadatele není v souladu s předpisy o podnikání v dopravě,^{*}) posuzují se takové výkony z hlediska náhrad za ně jako výkony při přileži-

tostném použití, přičemž se má za to, že byla drahodnuta nejvíše náhrada stanovená položkou 21 přílohy.

Část pátá

Závěrečná ustanovení

§ 12

Přechodné ustanovení

(¹) Zasahuje-li doba trvání téhož pronájmu, po případě používání vozidla do doby jak přede dnem, tak po dni účinnosti této vyhlášky, jsou ustanovení a sazby této vyhlášky závazné ode dne její účinnosti. Odporuje-li případné ujednání učiněné dřívě novým ustanovením a sazbám, musí být s nimi uvedeno v soulad.

(²) Doba trvání téhož pronájmu se změnou podmínek a sazby podle odstavce 1 ve vztahu k ustanovení § 2 odst. 6 nepřerušuje.

§ 13

Zrušovací ustanovení

Zrušují se ustanovení dosavadních předpisů o věcech upravených touto vyhláškou, zejména se zrušuje vyhláška č. 377/1949 Ú. l. I., o sazbách za pronájem a používání motorových vozidel, vyhláška č. 505/1950 Ú. l. I., kterou se vydávají předpisy o náhradách za používání vlastních motorových vozidel při pracovních cestách a vnějším řízení, a vyhláška č. 317/1953 Ú. l., o sazbách za jízdy autodrožkami.

§ 14

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. srpna 1961.

Ministr:

Vlasák v. r.

^{*}) Zákon č. 57/1950 Sb., vládní nařízení č. 38/1951 Sb. a vyhláška č. 180/1952 Ú. l.

000111

Sazby náhrad za používání vlastních osobních vozidel při vnějších výkonech

Položka 11 Sazby náhrad za 1 km jízdy vlastním osobním vozidlem při vnějších výkonech číslo:

Druh vozidla	Obsah válců v ccm		Kčs
	přes	dø	
a) motorové kolo, motocykl, skútr		100	0,15
	100	150	0,25
	150	250	0,28
	250	350	0,33
	350		0,38
b) motocykl s postranním vozíkem, tříkolka	150		0,40
c) osobní automobil		750	0,80
	750	1100	0,70
	1100	1500	0,75
	1500	2000	0,90
	2000		1,05

odditi 2

Sazby náhrad za použití osobního vozidla k výkonům pro cizí potřebu

Položka 21 Sazby náhrad za 1 km jízdy při příležitostném použití osobního vozidla k výkonům pro cizí potřebu činí nejvýše

a) za motorové vozidlo do 100 ccm 0,05
 b) za motocykl nebo tříkolku přes 100 ccm 0,15
 c) za osobní automobil (bez zřetele k obsahu válců) 0,30

Položka 22 Sazby náhrad za výkony osobními vozidly provedené výlučně pro potřebu zadatele činí:

Druh vozidla	Obsah válci v cm		Vlastníkem vozidla je			
			organizace		soukromá osoba	
	přes	do	za 1 km jízdy	za 15 minut doby výkonu	za 1 km jízdy	za 15 minut doby výkonu
				Kčs	nejvyšše Kčs	
a) motorové kolo, motocykl, skútr		100	0,25		0,15	
		100	150	0,35	0,25	
		150	250	0,40	1,50	0,28
		250	350	0,45		0,33
		350		0,50		0,38
b) motocykl s postranním vozíkem, tříkolka	150		0,60	1,50	0,40	0,80
c) osobní automobil		750	0,80		0,60	
		750	1100	0,95	0,70	
		1100	1500	1,—	2,—	0,75
		1500	2000	1,20		0,90
		2000		1,40		1,05

Poznámka: Sazba stanovená v položce 22

- a) za 1 km jízdy zahrnuje náklady vyvolané provozem vozidla, včetně pojistné zákonné odpovědnosti a nákladů na garážování vozidla na jeho pravidelném stanovišti, bez nákladů na řidiče, bez všeobecné režie a bez zisku;
- b) za 15 minut doby (včetně doby jízdy), platná
 1. pro organizace, zahrnuje mzdu řidiče, průměrný podíl jeho přemíří a odměny za práci přes čas a snížených náhrad cestovních výdajů, příspěvek zaměstnavatele na nemocenské pojistení a podíl všeobecné režie,
 2. pro soukromé osoby zahrnuje mzdu řidiče.

75

VYHLÁŠKA

ministerstva vnitra

ze dne 8. července 1961.

již se mění vyhláška č. 6/1958 Ú. L, kterou se vydávají podrobnější předpisy
o hlášení pobytu občanů Československé socialistické republiky

Ministerstvo vnitra stanoví v dohodě se zúčastněnými úřady podle § 22 zákona č. 52/1949 Sb., o hlášení obyvatelstva a o povolování pobytu cizinců ve znění zákona č. 76/1957 Sb.:

Čl. I

Ustanovení § 12 vyhlášky č. 6/1958 Ú. L, kterou se vydávají podrobnější předpisy o hlášení pobytu občanů Československé socialistické republiky se mění a zní takto:

„§ 12

Vzory ohlašovacích tiskopisů a domovních knih stanoví ministerstvo vnitra. Ohlašovací tiskopisy vydávají občanům bezplatně ohlašovny."

Čl. II

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. srpna 1961.

Ministr:
Strougal v. r.